Sygn. akt **OS 3/23**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio**

Sędziowie: **r.pr. Paweł Kutrzuba - sprawozdawca**
r.pr. Arkadiusz Wagner

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek odwołania doręczonego (…) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(..) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 1375 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r., poz. 1166) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

……	……	……
r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio	r.pr. Paweł Kutrzuba	r.pr. Arkadiusz Wagner

Sygn. akt: OS 3/23

Uzasadnienie

Na posiedzeniu jawnym w dniu (…) roku Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (zwany dalej: Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym) w Lublinie rozpoznał sprawę ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek wniesionego przez skarżącego w dniu (…) roku odwołania od postanowienia zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)roku, sygn. akt: RD – (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny

W dniu (…) roku do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło zawiadomienie (...) na postępowanie radcy prawnego (…). Zgodnie z treścią zawiadomienia radca prawny (…) działał w imieniu (…) bez jego wiedzy i pełnomocnictwa, co narusza zasady etyki i przepisy prawa. Skarżący wskazał, że radca prawny wysłał do matki skarżącego (…) przesądowe i ostateczne pismo z żądaniem złożenia oświadczenia o określonej treści w imieniu jego i jego żony – (…). Skarżący dodał, iż radca prawny (…) jest pełnomocnikiem jego żony (…), z którą skarżący pozostaje w separacji faktycznej i w silnym konflikcie. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismem z dnia (…)roku wezwał skarżącego do uzupełnienia braków formalnych skargi z dnia (…) roku, dotyczącej zachowania radcy prawnego (…). Na skutek powyższego wezwania, skarżący przesłał ponownie zawiadomienie uzupełnione o następujące dane: oznaczenie organu do którego jest skierowane, adres skarżącego, numer telefonu i adres e-mailowy, a także datę i podpis skarżącego.

Pismem z dnia (…) roku Rzecznik Dyscyplinarny wezwał skarżącego do przesłania kopii pisma wystosowanego do (…), na które skarżący powołuje się w treści skargi. W odpowiedzi na powyższe wezwanie, skarżący (…) przesłał: ostateczne przedprocesowe wezwanie do złożenia oświadczenia o odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie z dnia (…) roku, oświadczenie skarżącego z dnia (…) roku, postanowienie Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) roku o przysądzeniu własności nieruchomości, położonej przy ul. (…) w (…) na rzecz (…), pozewo zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli wraz z wnioskiem o zabezpieczenie roszczenia powódki z dnia (…)roku, pełnomocnictwo udzielone przez (…)oraz odpowiedź na pozew z dnia (…)roku.

Pismem z dnia (…)roku Rzecznik Dyscyplinarny zwrócił się do radcy prawnego (…)o pisemne ustosunkowanie się do treści skargi oraz ewentualne złożenie stosownych dokumentów na poparcie swoich twierdzeń.

W piśmie z dnia (…)r. (data wpływu do OIRP w Lublinie – (…)r.) radca prawny (…)złożył pisemną odpowiedź na skargę w przedmiotowej sprawie. W treści odpowiedzi na skargę, radca prawny (…)wskazał, że pozwem z dnia (…)roku w imieniu (…)w oparciu o udzielone pełnomocnictwo zostało zainicjonowane postępowanie przed Sądem Okręgowym w (…), w przedmiocie zobowiązania do złożenia oświadczenia woli o przeniesienie prawa własności nieruchomości położonej w(…). Sprawa dotyczy współwłasności łącznej, jaką jest małżeńska wspólność ustawowa. W odpowiedzi na skargę radca prawny podkreślił, że na każdym etapie postępowania jasno wskazywał, że działał na rzecz (…), co wynikało bezpośrednio z udzielonego pełnomocnictwa, wezwania oraz złożonego pozwu. Radca prawny wskazał, że w czasie trwania wspólności żaden z małżonków nie może rozporządzić swoimi prawami do majątku wspólnego i nie może wyzbyć się ich na rzecz osób trzecich, żaden z małżonków nie może zobowiązywać się do rozporządzania udziałem, który w razie ustania wspólności przypadnie mu w majątku wspólnym lub w poszczególnych przedmiotach należących do tego majątku, a w czasie trwania wspólności nie może żądać podziału majątku wspólnego. Zdaniem radcy prawnego, zgodnie z przyjętą praktyką, dopuszczalne jest występowanie w imieniu jednego z małżonków w sprawie o dokonanie czynności zmierzających do przysporzenia prawa do ich majątku wspólnego, a działania podjęte przez radcę prawnego odbyły się z dbałością o interesy majątkowe strony, którą reprezentuje w procesie. Nadto, w podsumowaniu odpowiedzi na skargę, radca prawny (…)wskazał, że podjęte przez niego działanie odbyło się zgodnie z poszanowaniem prawa i etyki radcy prawnego. Do odpowiedzi na skargę zostały załączone następujące dokumenty: pozew o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli wraz z wnioskiem o zabezpieczenie roszczenia powódki z dnia (…)roku oraz pismem uzupełniającym braki formalne pozwu, pełnomocnictwa udzielone przez (…), ostateczne przedprocesowe wezwanie do złożenia oświadczenia o odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie z dnia (…)roku.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie postanowieniem o sygn. akt RD – (…)z dnia (…)roku odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu dyscyplinarnego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74^1 ustawy o radcach prawnych. W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia Zastępca Rzecznika podkreślił, że przedstawione przez skarżącego i radcę prawnego dokumenty nie budziły wątpliwości co do

autentyczności i mogły posłużyć do dokonania stosownej oceny prawnej. Zastępca Rzecznika nadmienił, iż w przedmiotowej sprawie z treści pełnomocnictwa wynika, że radca prawny jest umocowany do reprezentowania (…). W treści pozwu zostało użyte sformułowanie: „*Niniejszym, działając w imieniu Powódki* (…)*, na podstawie pełnomocnictwa, które przesyłam w załączeniu wraz z potwierdzeniem uiszczenia opłaty skarbowej wnoszę o: 1. Zobowiązanie pozwanej do złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu prawa własności na rzecz Powódki oraz jej męża* (…)*do ich majątku wspólnego (...)".* Natomiast w dokumencie stanowiącym ostateczne przedprocesowe wezwanie do złożenia oświadczenia o odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie zostało użyte sformułowanie: „*Niniejszym działając w imieniu mojej Mandantki, na podstawie pełnomocnictwa, które przesyłam w załączeniu, wzywam Panią do dokonania w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma, oświadczenia w formie aktu notarialnego o przeniesieniu na rzecz* (…)*oraz jej męża* (…)*pozostających w ustawowej wspólności majątkowej nieruchomości położonejw* (…) *(...)".* W dalszej części pisma radca prawny wskazał, że: „*Dla porządku wskazuję, iż działając na prośbę* (…)*oraz jej męża* (…)*, ale w imieniu swoim dokonała Pani zakupu w/w nieruchomości w drodze licytacji komorniczej* (…)". Zastępca Rzecznika stwierdził, że z w/w wypowiedzi wynika, że radca prawny (…)reprezentował (…)i działał w jej imieniu. Z przytoczonych treści nie wynika natomiast, żeby radca prawny reprezentował (…). Sformułowania wskazują jedynie na wykorzystanie przez radcę prawnego instytucji prawnych i ujęcie ich w odpowiedni sposób w języku prawniczym, który dla osób wykonujących inne zawody niekoniecznie jest zrozumiały. W przedmiotowej sprawie analizy prawnej pod kątem przyjętych ustaleń faktycznych wymaga treść art. 64 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym: „*Radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenia swych obowiązków zawodowych."* Radca prawny zainicjował postępowanie sądowe zgodnie z przepisami prawa, opierając się na dokumentach i twierdzeniach swojej mocodawczyni. Jednocześnie twierdzenia skarżącego stanowią jedynie ocenę i są wynikiem błędnej interpretacji przepisów prawa, instytucji prawnych i niezrozumienia dla wypowiedzi formułowanych w języku prawniczym. Ponadto, Zastępca Rzecznika nadmienił, iż działania radcy prawnego były zgodne z prawem i miały na celu ochronę interesów klienta, co nie uchybia godności zawodu radcy prawnego.

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)roku, skarżący (…)wniósł w dniu (…)roku za pośrednictwem drogi elektronicznej odwołanie, wskazując w jego treści, iż Zastępca

Rzecznika w uzasadnieniu cytuje Pana (…), a mianowicie: „Dla porządku wskazuję, iż działając na prośbę (…)oraz jej męża (…)". W odwołaniu skarżący podniósł, iż Zastępca Rzecznika sam wskazuje na działanie, jako *falsus procurator* bez umocowania skarżącego przez pana (…).W odwołaniu skarżący nadmienił, iż nigdy nie udzielał żadnego pełnomocnictwa panu (…)i ponownie wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego.

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismem z dnia (…)roku wezwał skarżącego do uzupełnienia braków formalnych odwołania przesłanego drogą mailową w dniu (…)r. Na skutek powyższego wezwania, skarżący przesłał podpisane odwołanie (zatytułowane, jako zażalenie), które wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych w dniu (…)roku, w treści którego wniósł o uchylenie postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie i ponowne rozpoznanie sprawy, zarzucając, iż skarga została rozpoznana z pominięciem okoliczności istotnych dla sprawy, w tym reprezentacji przez radcę prawnego (…), w innych, toczących się postepowaniach, osoby, z którą skarżący jest w toczących się sporach sądowych.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, co skutkuje utrzymaniem w mocy zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)roku, sygn. akt RD – (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu dyscyplinarnego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, jak również ustalony stan faktyczny, zdaniem Sądu daje podstawę do konstatacji, iż działaniom radcy prawnego (…)nie można przypisać znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny szczegółowo przeanalizował zebrany w sprawie materiał dowodowy, tj. pisma skarżącego (skarga wraz z pismami uzupełniającymi braki, ostateczne przedprocesowe wezwanie do złożenia oświadczenia o odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie z dnia (…)roku, oświadczenie skarżącego z dnia (…)roku, postanowienie Sądu Rejonowego (…)z dnia (…)roku o przysądzeniu własności nieruchomości, położonej przy ul. (…)w (…) na rzecz (…), pozew o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli wraz z wnioskiem o zabezpieczenie roszczenia powódki z dnia

(…) roku, pełnomocnictwo udzielone przez (…)oraz odpowiedź na pozew z dnia (…)roku, a także odwołanie wniesione przez skarżącego), odpowiedź na skargę radcy prawnego (…) wraz z załącznikami i postanowienie Zastępcy Rzecznika o odmowie wszczęcia dochodzenia wraz z uzasadnieniem. Na tej podstawie uznano, iż zarzuty podniesione przez skarżącego w odwołaniu są nietrafne, a wnioski dotyczące popełnienia przez radcę prawnego (…) przewinienia dyscyplinarnego są za daleko idące.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął i w pełni podzielił ocenę zawartą w zaskarżonym postanowieniu, iż twierdzenia skarżącego stanowią jedynie ocenę i są wynikiem błędnej interpretacji przepisów prawa, instytucji prawnych oraz niezrozumienia wypowiedzi radcy prawnego formułowanych w języku prawniczym. W postępowaniu zainicjowanym przed Sądem Okręgowym w (…) przez radcę prawnego (…), w przedmiocie zobowiązania do złożenia oświadczenia woli o przeniesienie prawa własności nieruchomości położonej w (…), radca prawny reprezentuje i działa w imieniu (…). Powyższe potwierdza:

- udzielone radcy prawnemu pełnomocnictwo z dnia (…)roku do reprezentowania (…) w sprawie przeciwko (…), toczącej się przed Sądem Okręgowym w (…)o sygn. akt: (…),
- treść pozwu z dnia (…)roku, w którym wskazano: *,,Niniejszym, działając w imieniu* (…)*, na podstawie pełnomocnictwa, które przesyłam w załączeniu (...)”,*
- a także treść ostatecznego przedprocesowego wezwania do złożenia oświadczenia o odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie z dnia (…)roku, w którym zostało użyte sformułowanie: „*Niniejszym działając w imieniu mojej Mandantki, na podstawie pełnomocnictwa, które przesyłam w załączeniu, wzywam Panią do dokonania w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma, oświadczenia w formie aktu notarialnego o przeniesieniu na rzecz* (…)*oraz jej męża* (…)*pozostających w ustawowej wspólności majątkowej nieruchomości położonej w* (…) *(...)”.*

W dalszej części przedmiotowego wezwania z dnia (…)roku radca prawny zawarł sformułowanie, które wydaje się być osią sporu w niniejszej sprawie, a mianowicie: *,,Dla porządku wskazuję, iż działając na prośbę* (…)*oraz jej męża* (…)*, ale w imieniu swoim dokonała Pani zakupu w/w nieruchomości w drodze licytacji komorniczej (...) w dniu* (…)*r. i dokonała z tego tytułu zapłaty kwoty w wysokości (...), które stanowiły środki pozyskane przez małżonków* (…)*oraz (...) na cel zakupu przedmiotowej nieruchomości na ich rzecz w związku z potrzebami mieszkaniowymi rodziny”.*

Podkreślić należy, iż powyższe stwierdzenie zostało błędnie zrozumiane i zinterpretowane przez skarżącego, co potwierdza skarżący w treści wniesionego odwołania,

cytując całkowicie wyrwany z kontekstu fragment w/w zdania, tj. *„Dla porządku wskazuję, iż działając na prośbę* (…) *oraz jej męża* (…) *(...),* który to fragment ma rzekomo uzasadniać działanie radcy prawnego (…), *jako falsus procurator* bez umocowania skarżącego.

Z takim stanowiskiem skarżącego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny się nie zgadza, podkreślając, iż z w/w sformułowania nie wynika, aby radca prawny reprezentował i działał w imieniu skarżącego. Z przytoczonego i interpretowanego w całości sformułowania, wynika że adresat przedmiotowego wezwania, tj. (…)działając na prośbę (…)oraz jej męża (…), ale w imieniu swoim dokonała zakupu w/w nieruchomości w drodze licytacji komorniczej (…) w dniu (…)r. i dokonała z tego tytułu zapłaty kwoty w wysokości (…). Słusznie zatem Zastępca Rzecznika w zaskarżonym postanowieniu wskazał, że twierdzenia skarżącego są wynikiem niezrozumienia wypowiedzi formułowanych w języku prawniczym.

Z żadnej z powyższych wypowiedzi, nie wynika by radca prawny (…)reprezentował (…). Radca prawny reprezentował wyłącznie (…)i działał w jej imieniu. Radca prawny zainicjował postępowanie sądowe zgodnie z przepisami prawa, opierając się dokumentach i twierdzeniach swojej mocodawczyni, a jego działania odbyły się z dbałością o interesy majątkowe strony, którą reprezentuje w procesie.

Podzielić również należy stanowisko zawarte w odpowiedzi na skargę, w którym radca prawny (…)podkreśla, iż na każdym etapie postępowania jasno wskazywał, że działa wyłącznie na rzecz swojej Mandantki, co wynika bezpośrednio z udzielonego radcy prawnemu pełnomocnictwa, wezwania oraz złożonego pozwu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie rozpatrując zarzuty zawarte w odwołaniu uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Po pierwsze, przedstawione w odwołaniu zarzuty powielają pierwotne stanowisko skarżącego prezentowane w skardze i nie wskazują żadnych nowych okoliczności pozwalających na poczynienie odmiennych ustaleń od tych zaprezentowanych przez Zastępcę Rzecznika w zaskarżonym postanowieniu. Po drugie, twierdzenia zawarte w odwołaniu sporządzonym przez skarżącego stanowią jedynie polemikę z ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę do wydania postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Zarzuty względem radcy prawnego powinny być poparte dowodami, z których jednoznacznie wynika bezprawność czynu lub niegodne postępowanie radcy prawnego. Tymczasem dogłębna analiza treści pism radcy prawnego (…), tj. ostatecznego

przedprocesowego wezwania do złożenia oświadczenia o odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie z dnia (…)roku oraz pozwu o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli wraz z wnioskiem o zabezpieczenie roszczenia powódki z dnia (…)roku, nie prowadzi do wniosku, by radca prawny (…)dopuścił się działań sprzecznych z prawem, zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, godnością zawodu, czy też naruszył szeroko rozumiane obowiązki wynikające z wykonywanego zawodu.

Radca prawny działając jako pełnomocnik procesowy jest zobowiązany do podejmowania szeregu czynności uzasadnionych zakresem działania, informacjami i dowodami przekazanymi przez mocodawcę. Obowiązkiem pełnomocnika jest reprezentowanie interesów mocodawcy, a wykonywanie przez radcę prawnego tego obowiązku nie może rodzić odpowiedzialności dyscyplinarnej. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza zarzutu popełnienia przez radcę prawnego (…)przewinienia dyscyplinarnego polegającego na działaniu przez radcę prawnego w imieniu skarżącego bez odpowiedniego umocowania. Radca prawny zainicjował postępowanie sądowe na mocy udzielonego mu przez (…)pełnomocnictwa, zgodnie z przepisami prawa, opierając się dokumentach i twierdzeniach swojej mocodawczyni, a jego działania odbyły się z dbałością o interesy majątkowe strony, którą reprezentuje w procesie. Radca prawny działając jako pełnomocnik (…)przedstawiał obszerną argumentację, której celem było efektywne reprezentowanie powódki (swojej klientki) i działanie w Jej jak najlepiej pojętym interesie.

Kwestia dopuszczalności występowania w imieniu jednego z małżonków w sprawie o dokonanie czynności zmierzających do przysporzenia prawa do ich majątku wspólnego będzie rozstrzygana na gruncie zainicjowanego przez radcę prawnego (…)procesu sądowego, który nie powinien być kontynuowany ani prowadzony na poziomie przepisów o postępowaniu dyscyplinarnym wobec radców prawnych. Wskazać jednak należy, iż działania podjęte przez radcę prawnego były zgodne z przepisami prawa, opierały się dokumentach i twierdzeniach Mocodawczyni (…)i niezbędne dla optymalnego i skutecznego chronienia powierzonego radcy prawnemu interesu klienta.

Mając na uwadze powyższe, tezy odwołania stanowią jedynie polemikę z ustaleniami poczynionymi w toku postępowania przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie. Brak jest de facto w złożonej skardze zarzutów o charakterze merytorycznym, dających podstawę do innej oceny zdarzeń stanowiących podstawę rozstrzygnięcia przez

Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela zatem w całości ocenę dokonaną w toku postępowania wyjaśniającego.

Prowadzone postępowanie dyscyplinarne przeciwko radcy prawnemu ma przede wszystkim zmierzać do ustalenia, czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych na niego przez obowiązujące przepisy w szczególności przez ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm.) w związku z art. 6 i art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postępowanie prowadzone przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym nie znalazło żadnych nowych okoliczności pozwalających na poczynienie odmiennych ustaleń i dlatego też Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął w całości ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdzające, iż działania radcy prawnego (…)były zgodne z prawem i miały na celu ochronę interesów klienta, co nie uchybia godności zawodu radcy prawnego.

W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pragnie zauważyć, że postępowanie dyscyplinarne ma na celu eliminowanie negatywnych, sprzecznych z ustawą o radcach prawnych i zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zachowań przedstawiciela tegoż zawodu. W żadnym wypadku postępowanie dyscyplinarne i ewentualne orzeczenie kary dyscyplinarnej nie mogą być traktowane, jako element osobistego jak również negatywnego stosunku skarżącego do radcy prawnego wykonującego czynności zawodowe zgodne z przepisami postępowania procesowego.

W niniejszej sprawie okoliczności wskazane przez skarżącego oraz ujawnione w toku czynności wyjaśniających prowadzonych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, jak również ustalenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Lublinie nie dają podstaw do wszczęcia dochodzenia.

Wobec powyższego po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie z dnia (…)r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie przeciwko radcy prawnemu (…)wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion

czynu dyscyplinarnego w pełni odpowiada prawu. W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w odwołaniu skarżącego (…)z dnia (…)r., w pełni uzasadnionym było utrzymanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowienia z dnia (…)r., sygn. akt: RD – (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia w mocy.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie uznając rozstrzygniecie Zastępy Rzecznika Dyscyplinarnego za prawidłowe i zasługujące na podzielenie, orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 426 § 1 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74[1] ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 z późn. zm.) postanowienie jest ostateczne i nie służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący	***Członkowie***	
……	……	……
r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio	*r.pr. Paweł Kutrzuba*	*r.pr. Arkadiusz Wagner*